

Nekrolog

Hans Erik Jørgensen

4. januar 1947 – 5. november 2022

Hans Erik Jørgensen blev født i Vester Egede nær godset Gissfeld på Midtjylland, hvor han voksede op omgivet af en rig natur, som givetvis bidrog til, at han blev interesseret i fugle og andet liv allerede i drengeårene. Efter realeksamen i 1964 blev han bankuddannet, men skiftede til EDB i 1970.

Hans Erik havde ikke gjort sig meget bemærket i fuglekiggerkredse indtil han i 1977 som lyn fra en klar himmel leverede to rapporter om ynglefuglene i Tøndermarsken, som fik os alle til at måbe. De kom lige præcis på det tidspunkt, hvor diskussionerne om Det Fremskudte Dige og de dertil hørende trusler om yderligere tørlægning af Tøndermarsken var mest intensive. Rapporterne, som var resultatet af årlige ferieophold i marsken 1971-77, dokumenterede nemlig et langt rigere fugleliv end selv de lokale ornitologer havde anelse om, og det bidrog kraftigt til fortsatte undersøgelser, der resulterede i Folketingets fredning af Tøndermarsken ved lov i 1988.

Hans Erik engagerede sig tidligt i Rovfuglegruppen, hvor han i mange år var med til at inspirere og stimulere arbejdet og sikrede, at medlemmerne publicerede deres mange resultater i gruppens skriftserie *Accipiter*, så de var tilgængelige for videre bearbejdning med fuld kredit til bidragsyderne. I løbet af 1980'erne publicerede han statusartikler i DOFT om den nationale ynglebestand af Hedehøg og om vinterrovfugle i kulturlandskabet, for siden at samle alle Rovfuglegruppens hidtidige resultater i bogen *Danmarks Rovfugle – en statusoversigt* fra 1989. Den fulgte han op i 1998 med endnu en status i DOFT i forbindelse med Rovfuglegruppens 25-års jubilæum.

Via et samarbejde med Storstrøms Amt udarbejdede Hans Erik årligt et hæfte i 1997-2007 om Havørn og Rød Glente, der kom ud til skovjere og godser med forslag til forvaltende tiltag. De blev vel modtaget, og tiltagene bidrog givetvis til at sikre Havørnens succesfulde genindvandring til Danmark.

Vandfugle fik også en stor plads i Hans Eriks bookede kalender. Han var med i Gåsegruppen fra dens oprindelse i 1979, og over en periode på 30 år var han en af de mest aktive deltagere i de mange optællinger af rastende gæs og gulnæbbede svaner samt midvintertællinger af vandfugle. Og gennem mere end 25 år fulgte han udviklingen i bestandene af ynglende vandfugle i mere end 50

søer og moser øst for Storebælt, hvor også kystlokaliteter blev talt op. Rapporterne fra Hans Erik medvirkende til, at Danmarks første Naturpark Maribosøerne kunne indvies i 2003 med forpligtelser for amter og kommuner.

Alle disse aktiviteter udviklede sig til en karriere som professionel ornitolog fra 1985 især baseret på optællinger af vandfugle og rovfugle i Vestsjællands og Storstrøms Amter. Han fik skrevet et imponerende antal rapporter for amterne og de lokale kommuner, og han gennemførte et enormt antal optællinger for Danmarks Miljøundersøgelser (nu Aarhus Universitet) – især i de jagt- og forstyrrelsesfrie kerneområder, som efterhånden blev oprettet. Hans Erik blev dermed et af de første 'medlemmer' af en lille – men stødt voksende – skare af feltornitologer, som har gjort fugleinteressen til en levevej med optællinger og evnerne til fagligt kvalificerede skriftlige afrapporteringer. Hans disciplin var beundringsværdig, når systematiske optællinger skulle gennemføres og data skulle organiseres, bearbejdes og publiceres. I de senere år udgav Hans Erik artikler i

DOFT og rapporter om yngleforekomst af bl.a. Spidsand og Toppet Lappedykker i Østdanmark, og han bidrog til to artikler i internationale tidsskrifter om de positive effekter af sø-restaurering.

I november 2010 måtte Hans Erik opgive at tælle

fugle pga. et akut forringet syn. Hans syn blev stadig dårligere for til sidst næsten helt at forsvinde. Sideløbende kom svær sygdom, som blev enden på en bemærkelsesværdig karriere.

Hans Meltofte, Lars Malmborg og Thomas Bregnballe